Albowiem ?ask? zbawieni jeste?cie przez wiar?, i to nie z was: Bo?y to dar; Nie z uczynków, aby si? kto nie chlubi?. Jego bowiem dzie?em jeste?my, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, do których przeznaczy? nas Bóg, aby?my w nich chodzili. Efez. 2:8-10

Czy jeste? zbawiony? Jest to istotne pytanie, jakie stawia przed nami ten tekst. Od samego pocz?tku historii teologii prowadzony jest spór o istot? zbawienia. Ten spór podzieli? nie tylko teologów, ale i ko?cio?y. W dzisiejszym chrze?cija?stwie mo?na spotka? wierz?cych w zbawienie jedynie z uczynków, z uczynków i wiary, wierz?cych w zbawienie jedynie z wiary w wersji ?agodniejszej (pewno?? zbawienia) i wersji radykalniejszej (pewno?? i nieutracalno?? zbawienia). Trudno by?oby nam rozstrzygn?? ten spór, lecz poszukajmy odpowiedzi na pytanie o ?ród?o i podstawy naszego zbawienia.

Podstawowe pytanie, jakie zadaj? ludzie, którzy u?wiadomili sobie, ?e ?ycie ma ci?g dalszy w wieczno?ci, jest pytaniem o komfort ?ycia po ?yciu. Odpowied?, jakiej udziela ap. Pawe? w tym fragmencie jest by? mo?e dla wielu zaskakuj?ca: Je?li wierzysz Jezusowi to w niebie. Istotna jest tutaj definicja zbawiaj?cej wiary i warunków otrzymania ?aski zbawienia.

W polskim prawie konstytucyjnym jest kontrowersyjny przywilej prezydenta. Ma on prawo do zastosowania ?aski wobec skazanych na wi?zienie. Prezydent nie stwierdza faktu winy, gdy? jest ona bezsporna, ale swoim przywilejem mo?e on winnego wypu?ci? z wi?zienia tak jakby by? niewinny. Od czasu do czasu decyzja prezydenta wywo?uje dyskusj? w mediach, a nawet rodzi w?tpliwo?ci, co do s?uszno?ci takiej decyzji. Prezydent stwierdza: pomimo twojej winy znalaz?em co?, co daje ci wolno?? moj? decyzj?.

Po upadku poprzedniego ustroju pa?stwa nasz kraj mia? ogromne d?ugi hamuj?ce jego rozwój, ale pa?stwa-wierzyciele zredukowa?y ten d?ug i otworzy?y drog? do rozwoju. Zastosowa?y prawo ?aski wobec Polski i to otworzy?o nam drog? do reform, ale te? paradoksalnie przynios?o korzy?ci tym, którzy tego umorzenia dokonali.

Gdy mówimy o zbawieniu to w?a?ciwie mówimy o ?asce, jakiej Bóg nam udziela. Pytanie jest jedno: co stanowi gwarancj? naszej nadziei na wieczne zbawienie? Ka?dy wierz?cy ma ?wiadomo?? ogromnego d?ugu, jaki posiadamy wobec Boga, zas?ugujemy na pot?pienie i kar?, gdy? „wszyscy zgrzeszyli” i pomimo tego mo?emy mie? nadziej?, gdy? wyp?ywa ona z wiary.

?aska kontra uczynki – czy aby na pewno?

W swoich listach ap. Pawe? dostrzega alternatyw?: uczynki lub wiara. Droga uczynków jest drog? prowadz?c? do nieba poprzez moje bezgrzeszne ?ycie. Jest to droga samozbawienia. Za? alternatywnym rozwi?zaniem jest droga wiary, która jest darem Boga dla ka?dego grzesznika otrzymuj?cego zbawienie.

Droga uczynków, cho? jest du?? pokus? dla wielu, jest ?lep? ulic?, gdy? grzech stanowi barier? nie do pokonania. W Gal. 3,11-12 czytamy:

A ?e przez zakon nikt nie zostaje usprawiedliwiony przed Bogiem, to rzecz oczywista, bo:

Phoca PDF

Sprawiedliwy z wiary ?y? b?dzie. Zakon za? nie jest z wiary, ale: Kto go wype?ni, przeze? ?y? b?dzie.

Oczywi?cie prawd? jest, ?e mo?emy osi?gn?? niebo poprzez doskona?e ?ycie, ale prawd? jest te? fakt grzechu przekre?laj?cy ca?y nasz wysi?ek. Nikt z nas ludzi nie potrafi, od dnia narodzin do dnia ?mierci unikn?? grzechu. Droga uczynków zamyka si? przed ka?dym, kto pope?ni?, cho? jeden grzech w swoim ?yciu. Zasada s?du, bowiem polega nie na ocenie dobrych czynów w naszym ?yciu, ale wymierzeniu zap?aty za z?e. S?d w swojej ocenienie nie stawia naszych czynów na wadze, k?ad?c dobre czyny na jednej szali, a z?e na drugiej. Dla s?du wa?ne s? jedynie z?e czyny, a te prowadz? do wymierzenia kary. Tu ap. Pawe? pokazuj?c drog? zbawienia z uczynków stwierdza: kto wype?ni Zakon b?dzie ?y?, tylko nikt z nas tego nie dokona. Ka?dy z nas jest winny przed Bogiem, zas?uguje na wieczne pot?pienie.

W li?cie do Rzymian (Rz. 3,20.23-24) Pawe? jednoznacznie okre?la nasz? przegran? w kategorii dobrych uczynków i przestrzegania zakonu. ?wiadomo?? grzechu nie niweluje jego skutków, co najwy?ej otwiera nas na poszukiwanie rozwi?zania problemu. U?wiadomienie sobie naszej grzeszno?ci jest jedynie pierwszym krokiem w kierunku zbawienia. Mo?e, dlatego ci, którzy byli na dnie moralnym, gdy si? nawróc? ceni? sobie fakt zbawienia bardziej od tych „prawie dobrych”. Uczynki sk?adaj? niejako ?wiadectwo o naszej bezsilno?ci wobec z?a i potrzebie szukania nadziei gdzie indziej.

Usprawiedliwienie ma swoje ?ród?o poza nami, poza naszymi czynami i wyborami moralnymi. Skoro „wszyscy zgrzeszyli?my” to te? wszyscy jeste?my poza Bogiem i ?yciem wiecznym. Brak Bo?ej chwa?y w naszym ?yciu stawia nas poza zbawieniem z nas samych. Bóg wygoni? Adama i Ew? z raju, gdy? nie mogli by? blisko Boga. My te? nie mo?emy, gdy? jako grzesznicy pozostajemy poza bramami raju.

Usprawiedliwienie i nasze zbawienie ma swoje ?ród?o poza nami, Bóg znalaz? rozwi?zanie naszej niemocy. Ju? Stary Testament ukazuje przebaczenie, jako efekt z?o?enia ofiary zast?pczej. Ka?dy wierz?cy ?yd prowadzi? do ?wi?tyni baranka, wk?ada? na niego r?ce i wyznawa? swoje grzechy. Nast?pnie kap?an zabija? zwierz? i spala? na o?tarzu, ukazuj?c istot? grzechu, który zabija na zawsze. W sposób obrazowy grzech przechodzi? z winnego na ofiarowane zwierz?, a grzesznik wychodzi? ze ?wi?tyni wolnym.

Takie rozwi?zanie pokazywa?o ?ydom, ?e grzech jest chorob? ?mierteln? i tylko nadzwyczajne zewn?trze rozwi?zanie pozwala nam unikn?? jego konsekwencji. System ofiarniczy w judaizmie wskazywa? na potrzeb? z?o?enia doskona?ej ofiary za grzech. Dokona? tego Jezus. Usprawiedliwienie dokonuje si? poza nami, w ofierze z?o?onej na krzy?u Golgoty. To tam rozpoczyna si? proces rozwi?zywania problemu naszego grzechu. Apokalipsa mówi?c o Jezusie, okre?la go terminem Baranek jakby zabity, oddaj?c w ten sposób istot? zbawienia i nadziei chrze?cijanina.

Zbawienie w Jezusie pokazuje inn? drog? do wieczno?ci, nie drog? uczynków, gdy? jest to ?lepa ulica, niedaj?ca rozwi?zania problemu, wprost przeciwnie - ukazuj?ca groz? nie-zbawienia. Droga ?aski to zbawienie wbrew sprawiedliwo?ci wynikaj?ce z ?aski i mi?osierdzia Bo?ego. Skoro nasze wysi?ki nie mog? nas zaprowadzi? do nieba, musimy oprze? si? na Bogu i jego ?asce. W tym procesie niesamowit? rol? pe?ni Duch ?wi?ty (1 Kor. 12,3), to jego

Phoca PDF

prowadzenie skutkuje narodzinami zbawiaj?cej wiary.

Zbawienie jest darem

Ap. Pawe? w cytowanym na pocz?tku fragmencie stwierdza, ?e zbawienie jest darem. Dar to co?, co przychodzi do nas z zewn?trz i co?, co wymaga od nas aktywno?ci, reakcji. Gdy po ?mierci mojej mamy udali?my si? do notariusza przej?? po niej spadek, pierwsze pytanie, jakie nam zadano: czy spadek przyjmujemy. To stwierdzenie otwiera?o drog? do przej?cia maj?tku, jaki rodzice zostawili po sobie. Tak jest z darem, jest on tak d?ugo w?asno?ci? ofiaruj?cego jak d?ugo obdarowany go nie przyjmie. Skoro zbawienie jest darem, musi by? akt przyj?cia.

Cho? potencjalnie wszyscy zostali zbawieni, to realnie jedynie ci, którzy ten wielki Bo?y dar przyj?li. W tym momencie zbawienie wymusza na ka?dym dzia?anie w kierunku jego przyj?cia. Ap. Pawe? mocno podkre?li? rol? wiary w tym procesie, w zasadzie stwierdzi?, ?e wiara jest jedynym warunkiem tego zbawienia. Tu stajemy przed protestanckim Sola Fide – tylko wiara. Nie wa?ne, kim jeste?, nie wa?ne, co zrobi?e? lub czego nie zrobi?e?, tak d?ugo jeste? pot?pionym jak d?ugo wiar? nie przyjmiesz daru zbawienia.

Skoro wiara jest gwarantem zbawienia i bram?, przez któr? tego zbawienia dost?pujemy, to niezmiernie istotna jest definicja tej wiary. Jakby si? nie patrze? diabe? na swój sposób wierzy i ta wiara nic mu nie daje. Wielu ludzi na ?wiecie wierzy w Boga, ale nie s? zbawionymi, dlatego ?e ich wiara nie jest t?, o jak? chodzi Jezusowi. W li?cie do Hebrajczyków znajdujemy definicj? zbawiaj?cej wiary:

A wiara jest pewno?ci? tego, czego si? spodziewamy, prze?wiadczeniem o tym, czego nie widzimy. Hbr. 11,1

Wiara to pewno?? oczekiwania, to zaufanie i powierzenie siebie pod skrzyd?a Boga, to wreszcie poznanie tre?ci, które na t? pewno?? si? sk?adaj?. To budowanie swojej nadziei nie na zasadzie wiary - „Bóg jest i co mnie to obchodzi”, ale na zasadzie zawierzenia, uwierzenia, zaufania, kroczenia drog?. To postawa aktywno?ci, w której to postawie jak pisze Pawe? „?yj? ju? nie ja, ale ?yje we mnie Chrystus” (Gal. 2,20). W ewangelii Jana Jezus mówi?c o wierze stwierdza, „kto s?ucha s?owa mojego i wierzy temu, który mnie pos?a? …”. (Jan 5,23-24) widzimy wiar? zbudowan? na zaufaniu i kroczeniu, wiar? aktywn? ?yw?, zaanga?owan?. Zbawiaj?ca wiara to nie wiara w co? tam, ale konkretna, ukierunkowana na samego Jezusa i jego S?owo. Tu Sola Fide ??czy si? z Sola Scripture, gdy? zbawiaj?ca wiara ??czy w sobie oba zagadnienia w jedno.

Wiara, o której mówimy to wiara nie w co?, ale w kogo?. Tu nie chodzi o wiar? typu „Bóg jest i ja jestem i sobie w drog? nie wchodzimy”. Ta wiara, która zbawia, to wiara p?yn?ca z zaufania Bogu, polegania na Nim i budowania swojego ?ycia w oparciu o Bo?e prowadzenie. Jest to te? wiara aktywna, zaanga?owana w ?ycie i przemieniaj?ca je ca?e w rytm woli Bo?ej. Musimy pami?ta? te? o ostrze?eniu Jakuba, który pisze o martwej wierze, a wi?c wierze, która ju? nic nikomu nie daje (Jak. 2,26).

Wiara gwarantem zbawienia jednostki

Phoca PDF

Gwarantem zbawienia nie s? uczynki zakonu, ale wiara Jezusowi. Mówi?c dos?ownie, nie zostaniemy pot?pieni, dlatego ?e grzeszymy, ale jeste?my zbawionymi, gdy? wierzymy. Jezus umar? na za nasze grzechy i te z przesz?o?ci i te z przysz?o?ci, jeste?my w Jezusie usprawiedliwieni i zbawieni, nie dzi?ki naszym zas?ugom, ale dzi?ki zas?ugom Jezusa.

Nie istotne jak jeste? winny, istotne, ?e wiara ciebie zbawia. Jak d?ugo wierzysz Jezusowi, kroczysz za Nim w wierze i zaufaniu, tak d?ugo jeste? zbawionym. St?d p?ynie pewno?? zbawienia, gdy? jest ono naszym udzia?em, nie dzi?ki naszym zas?ugom, ale dzi?ki ?asce Boga. Pewno?? zbawienia to najwa?niejszy element naszego ?ycia wiary, gdy? pozwala nam kroczy? z ufno?ci? za Bogiem, a nie w strachu, ?e Bóg tylko czyha na nasze potkni?cia. Pewno?? zbawienia p?yn?ca z wiary daje nam nowe spojrzenie na ?ycie i now? energi? do dzia?ania. Wiemy, ?e pomimo naszych potkni?? i upadków mo?emy zawsze si? podnie?? i zawsze kroczy? w?sk? drog? zbawienia.

Zbawienie z wiary rodzi uzasadnione pytanie o trwa?o?? wiary. Czy mo?na utraci? wiar?? Tu wyst?puje znacz?ca ró?nica pogl?dów pomi?dzy zwolennikami kalwinizmu i nie kalwinizmu w teologii. Ci pierwsi ubezw?asnowolniaj? cz?owieka twierdz?c, ?e wiara raz otrzymana nie mo?e ulec erozji. Osobi?cie trudno mi przyj?? tak? interpretacj?. Skoro mo?na przyj?? dar wiary, to i mo?na go odrzuci?. Czy? grzech przeciwko Duchowi ?wi?temu, to nie grzech odrzucenia wiary?

Moje do?wiadczenie te? pokazuje wiele przyk?adów osób, które zaufa?y Jezusowi, wzbudzi?y w sobie zbawcz? wiar?, ale ignoruj?c jej rozwój, nie inwestuj?c w Boga, pozwoli?y, aby chwasty tego ?wiata (Mat. 13,1-8) zag?uszy?y wiar?. W zborze prowadz? ksi?g? cz?onkowsk? i ze smutkiem widz? tam wiele zapisów ukazuj?cych niegdysiejszych cz?onków zboru, którzy dzisiaj prowadz? ?ycie dalekie od Boga i wiary.

Warto postawi? sobie pytanie: Czy jeste? zbawionym? Jest to pytanie o twoj? wiar?. Je?li uwierzy?e?, ?e Jezus ciebie zbawi?, je?li twoja wiara jest ukierunkowana na wydawanie owocu wiary, je?li szukasz woli Jezusa dla siebie i ?yjesz wed?ug Jego s?owa to jeste? zbawionym. Mo?esz ju? dzisiaj kroczy? przez ?ycie z podniesion? g?ow?, gdy? twoja przysz?o?? jest wspania?a.

Stworzeni na nowo do dobrych uczynków

W naszym przewodnim tek?cie biblijnym jest niezmiernie ciekawy werset 10. Poprzez akt wiary jeste?my nowym stworzeniem, Bóg daje nam nie tylko wiar?, ale i szans? na nowe ?ycie, przemieniaj?c nas od ?rodka.

Wierz?cy cz?owiek, cho? nie jest zbawiony z uczynków, to jednak uczynki s? ?wiadectwem jego wiary. W Gal. 2,20 Pawe? dostrzega niezmiernie wa?ny element ?ycia wiary, jest to element zast?powania nas i naszych pomys?ów Jezusem i jego wol?. Wiara to oddanie steru swojego ?ycia w r?ce Jezusa, a to musi przynie?? wspania?y owoc, o jakim pisze Pawe? w tym samym li?cie (Gal. 5,22-25).

Jako?? owocu to nie zas?uga owocu, ale drzewa, na jakim ro?nie. Nasze dobre uczynki to nie nasza zas?uga, ale efekt wiary i dzia?aj?cego w nas Jezusa. Skoro Bóg poprzez akt wiary

Phoca PDF

stworzy? nas do dobrych uczynków, to s? one zas?ug? Jezusa a nie nas, s? jedynie ?wiadectwem przemiany, jakiej Bóg dokona? w sercu wierz?cego.

Naszym zadaniem jest chodzenie w dobrych uczynkach a je?li na tej drodze si? potkniemy to zawsze mamy wskazówk? listu Jana (1 Jan 1,9) której zastosowanie pozwoli wróci? do pionu i dalej kroczy? w rado?ci zbawienia. Wyznawanie grzechów nie jest elementem wej?cia do zbawienia ponownie, ale jest elementem weryfikuj?cym i poprawiaj?cym nasz? wiar?. Jest cenn? lekcj? ucz?c? nas na b??dach. Poprzez grzech nie tracimy zbawienia, a poprzez wyznawanie grzechu nie stawiamy ponownie siebie na drodze zbawienia, ale poprzez 1 Jana 1,9 mo?emy do?wiadcza? mi?osierdzia Bo?ego i u?wiadamia? sobie jak wa?nym elementem w naszym procesie zbawienia jest zbawiaj?ca wiara.

Sola Fide jest kluczowym has?em naszego zbawienia, jest najg??bsz? regu?? wprowadzaj?c? nas do grona Królestwa Bo?ego i pozwala nam wkroczy? w ?wiat zbawionych. Wiara jest kluczem w zbawieniu jednostki, warto o tym pami?ta? i warto j? piel?gnowa?, aby ros?a z ma?ego ziarenka do ogromnego drzewa daj?cego schronienie innym.

Kazanie wyg?oszone 19-03-2017 roku w Ostrowie Wielkopolskim

Phoca PDF